

Zonder gezonde overheidsfinanciën geen Vlaamse verankering

(tijd) - Per dag wordt er op de Belgische beurs in overheidsobligaties een bedrijf zo groot als Electrafina verhandeld. Dit voorbeeld alleen al toont aan dat zonder gezonde overheidsfinanciën de verankering van het Vlaams bedrijfsleven een wel erg moeilijke klus wordt. Mochten de Vlaamse spaargelden meer richting Vlaamse bedrijven en minder naar de Belgische schatkist vloeien, zou dit een reële verankering betekenen.

Dit schrijft de nieuwe werkgroep 'in de Warande' in een ontwerpdocument over 'De Vlaamse verankering', dat gisteren door leden van de werkgroep in het gelijknamige Vlaams-Brusselse huis aan de pers werd voorgesteld. Het ontwerpdocument geeft een eerste analyse van mogelijke richtingen van oplossingen. De oprichters en meteen de eerste leden van de denkgroep zijn: René de Feyter van Uitgeversbedrijf Tijd, J. van den Driessche van KPMG en VLEKHO, Kris Peeters van het NCMV, H. Brockmans en F. Crols van Trends, advocaat L. Verbeke, G. Roelandt (DVV), A. van Put (HBK) en de professoren M. Storme (UGent), H. Laga (KU Leuven), W. Winkelmans (RUCA) en Ph. Neyt (Ufsia).

Een grotere Vlaamse verankering veronderstelt volgens de

denkgroep realisaties op acht domeinen. De sanering van de overheidsfinanciën is er een van. Hiernaast moet het Vlaams spaargeld beter gekanaliseerd worden naar de Vlaamse bedrijven. Tenslotte moet de werkgroep, moet er een dynamischer benadering komen van de buitenlandse investeringen in ons land. Vlaanderen is een open economie, waar buitenlandse investeringen noodzakelijk zijn. Het overnemen van Vlaamse bedrijven kan een pluspunt zijn. Maar om te voorkomen dat deze bedrijven te afhankelijk worden, kan er gedacht worden aan vennootschapsstructuren die ertoe leiden dat ondernemingen een lange-termijnvisie kunnen volgen waarbij de relatie tussen aandeelhouders en management enerzijds en de verhouding operationele managers tegenover

strategische beslissingsmacht anderzijds moet worden bekeken.

Verder pleit de denkgroep voor een betere anti-kartelwetgeving. Een aantal sectoren wordt gekenmerkt door de uiterst sterke positie van enkele (met het buitenland gelieerde) bedrijven, waarbij soms de indruk heerst dat ze bovendien een bevoorrechte relatie met de overheid hebben. Dit komt de concurrentie en de belangen van de kleinere (Vlaamse) ondernemingen niet steeds ten goede. Onderzoek over hoe een rigide anti-kartelwetgeving kartels kan ontbinden en tegengaan is dan ook aangewezen.

Een ander domein waar de verankeraars in actie moeten schieten is dat van de privatiseringen. Die moeten omgebogen worden tot een machtsverwerving in plaats van -verlies. De recente privatiseringen bleken meestal een financiële operatie met de bedoeling het lopende overheidstekort te verminderen. Deze privatiseringen leiden soms echter tot een economisch machtsverlies van Vlaanderen in strategische sectoren. De ko-

mende privatiseringen moeten bijdragen tot de versterking van de Vlaamse economie.

Ook voor overheidsholdings als de GIMV ziet de denkgroep een verankeringsrol weggelegd. De groep meent dat overheids-holdings in een overgangsfase een tegengewicht bieden tegen ongewenste overnames.

Verder bestaat er volgens de denkgroep een wanverhouding tussen de economische en financiële bevoegdheden van de deelstaten. Vandaar dat een systeem zou kunnen uitgedacht worden waarbij de federale regering voor haar behoeften een vooraf bepaalde aanslagvoet heft (die lager is dan de huidige), met daarnaast een deelstaatbelasting die nodig is om de uitgaven van de deelstaten te dekken.

Ten slotte veronderstelt verankering volgens de denkgroep ook een gericht KMO-beleid dat op een efficiënte wijze een aantal handicaps van de KMO's opvangt. Zo kan via vrijstellingen op het vlak van successierechten de opvolging door afstammelingen een waardig alternatief zijn voor (buitenlandse) overname.